

prin mijlocirea unei din cetățile de peste Dunăre în sensul următoru : ¹⁾)

Arz-Mahzar,

„La acéstă săntă și prea străllucită Inaltă Pórta, prea puternica Impérățiă și adevărata nóstă stăpénă, cădemu noi toți credincioși supuși aî tărrei Româneșcî, și ca către unul Dumnedeu a Totu-țiitorulu, cu multă sufletescă amărăciune arétamú âle nóstre necurmate sufferințe și nemărginitale dureri ce le sufferim din pricina dregëtorilor pămîneni în unire cu cei după vremi trimis străin Domnî stăpénitorî, de către prea puternica Impérățiă, de la carea totu-dé-una amu fostu ajutați cu bogate și numeróse bine-faceri. Ieru acum amu remasu cu totulu părăsitî în mâinele numiților vrăjmașî aî Inaltei Porti și aî noștri. Pe acești dregëtori noi i-amu putea numi de relle-uneltitorî și tiranî aî noștri, ca uni cărî s'aü unitu a lucra nedreptăți împreună cu cei de acum străin Domnî

¹⁾ Nu se scie cu temei, décă tóte uneltirile și meșteșugurile acestui omu, prin assemenea mijloce, întéu cu sinceritate mai multu la scopulu d'a addormi pe Pórtă Otomană, său décă elu își făcuse de atunci niscaï-va idei pentru propriul său folosu și mulțumire, d'a pune, adică, prin arme mâna pe Domnia Tărre. Însă scopulu celu adevăratu, se va vedea mai la valle, când lucrurile chiară arătară pe față țessătura imaginațiuni selle de samăgite.

(N. autorului).